

er af Interesse for en hensigtsmæssig Udførelse af den Fængselsvæsenet paalagte Opgave, maa finde ønskelig Forstaaelse og Bistand hos Industriens Organisationer og Personer.

Det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen) talte til mig om Retsbetjentfuldmægtige, som driver private Forretninger. Det er et Emne, som ofte har været Genstand for Behandling i dette høje Ting. Der er dertil at sige, at vil man standse dette Forhold, maa man lønne Fuldmægtigene som Embedsmænd; man kan ikke afskære dem fra private Forretninger, naar man saa godt som ingen Løn giver dem. At lønne dem som Embedsmænd, saaledes at de kan leve af deres Lønning, vil blive overmaade dyrt for Staten, og naar det ikke kan lade sig gøre, maa man naturligvis fra den øverste Administrations Side gøre sit yderste for, at Herredsfuldmægtigene ikke kan misbruge deres Stilling. Naar det ærede Medlem beklagede sig over, at Dokumenter, der var indleverede til Tinglæsning, altfor længe er forblevet uekspederede, maa jeg gøre opmærksom paa et allerede den 11. September 1903 fra Justitsministeriet udsendt Cirkulære — det findes i Ministerialtidende for 1903 Nr. 236 —, hvori det udtales, at tinglæste Dokumenter bør være færdigekspederede til Udlevering 14 Dage efter Tinglæsningen. Dette paases af Kasseinspektørerne.

Maa jeg med Hensyn til Kasseinspektørerne sige, at efter min Mening er Kasseinspektionstjenesten for svagt udført. Tidligere havde vi kun een Mand, der virkede udmærket, nu er han afløst af to, men Kasseeftersynet burde ganske sikkert være langt stærkere og effektivere, saa meget mere som det ikke alene er Kasseeftersyn, de skal udføre, men tillige et Tilsyn med, at der ude omkring paa Herredskontorerne arbejdes paa den Maade, som Lovene og Cirkulærerne paabyder. Kasseinspektørerne har saaledes ogsaa Ordre til at paase, at det nævnte Cirkulære opfyldes, og at Dokumenterne virkelig ekspederes fra Tinglæsning i Løbet af 14 Dage, de skal gøre Indberetning, hvis de nogetsteds finder Eksempler paa, at det ikke sker. Jeg finder ikke, at der er Grund til at udstede noget nyt Cirkulære, men man bør gøre, hvad man kan, for at det, som er udsendt, overholdes. Hvis det ærede Medlem enten i den offentlige Debat eller underhaanden overfor mig kan fremføre konkrete Eksempler paa, at det ikke er

sket, skal jeg sørge for, at det bliver paataalt.

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) udtalte sig skarpt imod, at Dommere har Bierhverv. Jeg er ogsaa af den Mening, at dette er i meget høj Grad uheldigt. Vi burde stille Dommerne saaledes, at de kunde være helt uafhængige, og man burde ikke alene forbyde dem at have Bierhverv, men ogsaa at modtage Ordener, Titler og alle andre Begunstigelser, som paa nogen Maade kan friste en Dommer bort fra den lige Vej eller gøre ham afhængig i nogen Henseende. Naar vi hævder, at Dommeren i sit Kald alene har at rette sig efter Loven, bør han ogsaa selv bestræbe sig for at gøre det, og Lovgivningsmagten burde søge at omgærde ham saadan, at han ingen Fristelser har til at optræde anderledes, end at enhver maa erkende, at han i alle Henseender er fuldkommen uafhængig. Man kan naturligvis ikke uden videre paastaa, at en Dommer er uafhængig, naar en ikke aldeles upaaagtelig Del af hans aarlige Indtægt hidrører fra en privat Forretning, i hvis Bestyrelse han sidder, og allermindst naar denne Forretning drives i den Jurisdiktion, hvori han er Dommer, saaledes at han skal have med Afgørelsen af talrige af denne Forretnings Anliggender at gøre. Særlig uheldigt er det naturligvis, at en Dommer har Sæde i en stor Pengeforretnings Bestyrelse, og naar vi en Gang faar gennemført Loven om Embedsmænds Bierhverv, som jo gentagne Gange har været fremme i Rigsdagen, vil man sikkert sørge for, at det bliver forbudt Dommere at have noget som helst Bierhverv. Men ønskeligt vilde det saa rigtignok ogsaa være, om man med det samme sørgede for at stille Dommerne saa frit i økonomisk Henseende, at de ikke kom i nogen rimelig Fristelse til at søge Bierhverv, og min Forgænger havde jo kun meget ringe Held med sig, da han i forrige Rigsdagssamling forsøgte at skaffe en Lønforhøjelse til vore Dommere, af hvilke mange er ganske overordentlig daarligt lønede efter Nutidens Priser paa alle Livsfornødenheder. Saaledes som Lovforslaget om Embedsmænds Bierhverv blev behandlet i det høje Landsting i Fjor, indser jeg imidlertid ikke, at der kan være nogen Forstandighed forbundet med at indbringe det i Rigsdagen i indeværende Samling. Vi bør vist se, om vi ikke skulde faa et andet Landsting, inden vi igen tager fat paa denne Sag.

Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup)